

Een overdenking door br.G.Overduin te Sliedrecht.

"En omtrent den middernacht baden Paulus en Silas, en zongen Gode lofzangen, en de gevangenen hoorden naar hen".

Hand.16:25

Geliefde gemeente, lezers, dichtbij en veraf, het is de laatste maand van het jaar 1982. En weer schrijft uw oude broeder in onze dierbare Zaligmaker, een korte overdenking. Afgezien van alle gebreken van de ouderdom, geve de Heere ons, bij wien een eeuwige volheid is, uit Zijn volheid te mogen putten.

Opdat het moge zijn tot sterking en vertroosting. Tot sterking in het allerheiligst geloof en tot vertroosting in onze dierbare Zaligmaker.

Zo wordt door mij Zijn Naam altoos geprezen.

Zo wordt Zijn lof vergroot.

Het jaar spoedt ten einde. Weldra is het weer Kerstfeest en oudejaar. En ook dit jaar was er weer veel moeite en veel verdriet. Dagen van spanning, dagen van uit en doorhelping, dagen van blijdschap. Als één van Gods grootste zegeningen wil ik opmerken, dat de prediking van Gods eeuwig Evangelie ongestoord doorging.

Onze gel. zoon hoefde niet één keer te missen. Zondags en in de week te Hilversum en in Waddinxveen.

In Waddinxveen waren wij er zelf bij, op één keer na, toen wij in het ziekenhuis lagen. Zo bleef de band sterk met u, en ik hoop ook de tolk van uw ziel te zijn: Hoe menigmaal hebt 'G ons Uw gunst betoogd. Voor alles zij de Heere de ootmoedige dankzegging in Christus Jezus.

In onze tekst lezen wij van: Omtrent middernacht... Dat is in het natuurlijke, bij donkere maan en bewolkte hemel, een dikke duisternis. En die duisternis geeft weer verschrikking. We lezen van de schrik des nachts en de pestilentie die in de donkerheid wandelt.

Twee mannen zijn, op aanwijzing van de Heere,

begrijpt ons verstand het niet, toch is de bede dat in alle nood en pijn ons iets van deze genade geschonken zij.

Misschien zult ge zeggen: Dit waren bijzondere mensen. Nu ja, dat is waar. We weten dat de Heere van Paulus zei: Ik zal hem tonen hoeveel hij lijden zal om Mijns Naams wil. Maar dan ligt het bijzondere niet bij Paulus, maar bij de Heere.

Verder weten wij dat deze apostel zichzelf "niets" noemt. Ja, dat binnen strijd en van buiten vrees, zijn deel was. Zo erg, dat zelfs een engel hem moed moest inspreken. Wij bedoelen hiermee, dat er van Paulus en Silas ook niets te verwachten was. Wel van hun God.

En zo komen wij tot de grond, waardoor deze mannen, in die stikdonkere gevangenis, hun God mochten verheerlijken in Zijn lieve Zoon, die hen Gode kocht met Zijn dierbaar bloed. In deze Borg en Zaligmaker lag hun kracht, terwijl de Heilige Geest hen aanvuurde uit de volheid van Gods genade in Christus.

O, dat onbegrijpelijke van God. Kom, denk eens aan die donkere hof Gethsémané. Daar vielen slagen duizend maal duizend maal zwaarder. Daar kroop de Rechtvaardige, de Heilige, de Zoon des mensen, als een worm. Daar geen lofzang, maar een klagend kermen.

Beangst, verbaast, tot de dood bedroefd. 't Zij Ik des nachts moet kermen. Ook vind Ik geen ontfermen. Gij, lieve Vader, antwoordt niet. De dichter zegt er van:

't Is middernacht, en in de hof
buigt tot de dood bedroeft in 't stof,
de levensvorst in Zijn gewezen,
doorworstelt Hij Zijn strijd alleen.

Laten we nog een stap verder gaan. Tenslotte hangt Hij, naakt, van allen verlaten aan de vloekpaal. Daar trekt de zon haar licht in.

Zijn Vader, die Hij eerde en liefhad, gaat als rechter in het gericht met Zijn heilig Kind Jezus. Ja, Hij maakte Hem tot zonde, die geen zonde gekend noch gedaan had.

Geen wonder dat Da Costa zingt:
O! hoe duister, hoe ontzettend,
zieldoordaavrend, hartverpletterend,
was dat schrikverwekkend uur,
dat de Zoon van God Zijn leven
voor 't behoud zag overgeven
der gevallen creatuur!

Geen lofzang, maar een wegzinken in de diepste
diepten der hel.

O, welk een allersmartelijkste kreet: Mijn God,
Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten? Wij
zien het, maar doorgronden het niet.

Lieve broeders Paulus en Silas, nu zien wij het
geheim dat u de Heere mag prijzen, ook deze ver-
schrikkelijke nacht. Ons lijden op zichzelf
heeft geen betekenis. Maar Christus lijden...
daarin draagt Hij ons, met ons lijden, door al-
les heen.

Hij doet ons zingen: Maar de Heere zal uitkomst
geven, Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt,
'k zal in dit vertrouwen leven,
en dat melden in mijn lied.

'k Zal Zijn lof zelfs in de nacht
zingen, daar ik Hem verwacht.

En mijn hart, wat mij moog treffen,
tot de God mijns levens heffen.

De Koning heeft de strijd volstreden. Het is
volbracht! Nu laat Hij Zijn ellendigen zingen
tot in de eindeloze eeuwigheid.

Hier reeds in beginsel, soms in stikdonkere
nacht, half doodgeslagen, in een cel. De Hei-
lige Geest ontsteekt het in onze harten, uit
Christus.

Hij geve ook ons, geliefde broeders en zusters,
de kracht van Christus lijden en sterven te er-
varen. Ook dan, als donkerheid en duisternis de
volken bedekt.

Ook dan, als de Heere haastende is om te komen.
Ook dan, als wij het nieuwe jaar nog ingaan, en
alles meer en meer te gronde gaat. Gezag weg.
Verharding en verwerping van Gods Woord. Ver-
valsing van het Evangelie. Breking van de staf
des broods. Ontreddering van de zeden, in en

buiten de huwelijke staat.
Allesvernietigende wapens. Volken die elkaar uitmoorden. Grote overstromingen. Aardbevingen. Orkanen. Ziekte, honger en ondergang. Hoe dreunen de voetstappen van de Koning. En dit alles tot de laatste slag valt. Scheiding tussen bokken en schapen.

Geliefde lezer..dat wij dan te middernacht mogen zingen: Welzalig dien Gij hebt verkoren, Die uit al 't aards gedruis Uw heilstem mogen horen. En eeuwig wonen in Uw huis.

Laat dan de mens, buiten God levende, sidderen en beven. Maar hij doet het niet. Hij lacht en fluit. Hij steelt en moordt. Of hij acht zich verheven boven alles, als zijnde wel een bijzonder mens in z'n eigenwillige godsdienst.

Maar die de Heere Jezus hebben liefgekregen in onverderfelijkheid, hoe beangst ze zich ook voelen..let op Paulus en Silas. In zichzelf niets, nochtans door de Geest van Christus zingen zij Gode lof. En als de dood komt door ouderdom, ziekten of kwalen en ongelukken, en het wordt middernacht, als het licht in de ogen wordt verdoofd..ook dan zult gij het ervaren: Gods vriendelijk aangezicht, geeft vrolijkheid en licht. Uw ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. Zij zullen zien in de vriendelijke ogen die bij Hem waren van eeuwigheid.

Ik ga eindigen. Mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot.

Vrolijke kerstdagen of gelukkig nieuwjaar..het hoeft voor mij niet. Waardeloos. Welgelukzalig die mag zeggen: Was ons dit Kindeke niet geboren. Ik was eeuwig verloren.

Welgelukzalig die gelooft: Ziet, Ik maak alle dingen nieuw!

Hartelijk gegroet van uw oude broeder en zuster G.C.Overduin.

Vaartwel!

oo00oo